

पठते एकशतमपमृत्यूनामिति . तेनैको महामृत्युस्तदुल्लङ्घनं केनाप्युपायेन कर्तुं न शक्यते . तथा मर्त्या पितरः पुरा ह्यायुषो म्रियते यस्तर्ह्याधत्तऽइति (२. १. ३. ४.) परमायुषः पूर्वमध्यपमृत्यूना मरणं दर्शयति . तथा मनुरप्यमुमर्थं ब्रवीति (५. ४.) अनभ्यासेन वेदानामाचारस्य च लङ्घनात्^{१)} आलस्यादन्नदोषाच्च मृत्युर्विप्रान्निधांसतीति । अतो मनुष्याणां कथमपि सहस्रायुषस्यासम्भवादेकस्मिन्कुले समुत्पन्नानां पितृपुत्रपौत्रप्रपौत्रतत्पुत्रादीनां बहूनां साधारणस्य सहस्रायुषस्य^{२)} सम्भवात् कुलाधिकार इति तृतीयः पक्षोऽस्त्वित्याह .

कुलसत्त्वमिति कार्त्ताजिनिः ॥ २३ ॥ कार्त्ताजिनिर्मुनिरित्याह एवं कथयति यत्^{३)} कुलसत्त्वमेतत्सहस्रसंवत्सरं भवति कुलस्य पितृपुत्रपौत्रप्रपौत्रतत्पुत्रादित्वपस्य वंशस्यैतद्वति न त्वेकस्य कस्यचित् असम्भवात् । मनुष्याधिकारं चैतत् प्रारब्धं चावश्यं समापनीयम् न चैकः शक्नोति समापयितुमिति यथा शक्यते तथा समापनीयमिति गम्यमाने [ये] बहवस्ते शक्नुवन्ति तेन तत्कुलीनाः क्रमेण कैश्चिदारब्धं कैश्चिन्मध्येऽनुष्ठितं केचित्समापयिष्यन्तीत्येवं कुलसत्त्वं कार्त्ताजिनिर्मन्यते स्म । नैतद्युक्तम् . यतः शास्त्रफलं प्रयोक्तरीति न्यायात्समग्रानुष्ठातृणामेव फलं भवति नैकदेशानुष्ठातृणाम् . न च पित्रादिष्वेकोऽपि^{४)} कृत्स्नं करोति . तस्मान्नास्त्येवैकस्यापि फलमिति . अतो न कुलसत्त्वमेतत् । तर्हि साम्युत्थानमस्त्विति चतुर्थः पक्षोऽस्त्वित्याह .

साम्युत्थानमिति लौगाक्षिः ॥ २४ ॥ सामिशब्दोऽधीशस्यार्थः . अर्धसमाप्ते सत्त्वे उत्थानं परित्यागः साम्युत्थानम् . सामि त्वर्थे जुगुप्सितऽइत्यमरः (३. ४. २५४.) . असमाप्तमेवेदं सत्त्वं त्याज्यमित्यर्थः । लौगाक्षिरेवं मन्यते स्म कार्त्ताजिन्यभिमतात्कुलसत्त्वपक्षात्साम्युत्थानं वरमिति . तन्मते हि बहूनां वृथा प्रयासः अस्मिन्मते त्वारम्भकर्तृणामेवेति अस्य पक्षस्य^{५)} तदपेक्षयोत्कृष्टता . वस्तुतस्त्वयमध्यनुपपन्न एव असमाप्तात्कर्मणाः फलानुत्पत्तेः ॥ तर्हि सूत्रविधायकवचनबलादेव सत्त्रिणां दीर्घायुर्भविष्यतीति पञ्चमः पक्षोऽस्तु . मैवम् . न ह्यस्य वचनस्य सोऽर्थः सम्भवति तद्वाचकपदाभावात् . न च कल्पयितुं शक्यते

१) वर्जनात् Manu. २) युस्तस्य २. ३) यत २. ४) °दिष्टेकोपि २. ५) पक्षस्य या २.